

Svatodušní neděle
Sk8,26-40
19.5.2024

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

Introit:

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho.

Píseň: 641

Čtení: Ez36,22-28

Píseň: 585, 260

Křest:

Filip Dostál mě jako kazatelku sboru požádal o křest. Rada starších s tímto krokem souhlasila. Za svědka si Filip vybral svého dědu Jaromíra Dostála.

Nejprve poslyšme ustanovení křtu podle Mt28,18-20. Toto praví vzkříšený Pán:

„Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a uče je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Filipe, znám tě od malička. Prošli jsme spolu kus cesty. Biblické hodiny, tábory, výlety, sjezd mládeže, rozhovory nad Biblí i pozdější rozhovory o důležitých věcech týkajících se života v církvi i ve společnosti. Možná, že kdyby Tě někdo zkoušel z katechismu, tak propadneš. Nicméně z rozhovoru s tebou jsem pochopila, že chceš být pokřtěn, protože tě oslovuje nejen Písmo, ale i tajemství víry, která přesahuje naše rozumové chápání. V jistotě toho, že Bůh sám do našich srdcí vštěpuje víru, se tě Filipe ptám:

Věříš, že Kristus přemohl svět, hřích i smrt a chceš žít podle jeho příkladu?

Je-li tomu tak odpověz *Ano*.

Věříš, že i pro tebe Ježíš zemřel a vstal z mrtvých?

Je-li tomu tak odpověz *Ano*.

Zříkáš se zlého, aby ses mohl stát novým člověkem?

Je-li tomu tak odpověz *Ano*.

Chceš být pokřtěn v naději, že tě Kristus při svém příchodu přijme do své slávy?

Je-li tomu tak, odpověz *Chci*.

Budeš svůj křest dosvědčovat svým životem v tomto světě?

Je-li tomu tak odpověz *Ano s pomocí Boží*.

Filipe, křtím tě ve jménu Boha Otce, i Syna i Ducha svatého. Amen.

Ať Bůh, který tě ve křtu přijal za vlastního,
utvrdí tvou víru a dá ti dary svého svatého Ducha.

Ať ti dává své požehnání.

Pokřtěný: *Amen*.

Bože,

děkujeme, že jsi Filipa ve křtu povolal na cestu následování tvého Syna.

Prosíme, naplňuj svými dary jeho srdce.

Dej, ať stále lépe poznává Krista

a ať působením Ducha svatého zůstává připojen k jeho tělu.

Ať roste v moudrosti a lásce.

Sbor: *Amen*.

Milý sbore, přijímáte Filipa Dostála jako člena církve, budete se za něj modlit, budete jej doprovázet a pastoračně vést?

Je-li tomu tak odpovězte *Ano*.

Na znamení sesterské a bratrské jednoty prosím starší, aby Filipa stiskem ruky ubezpečili o společenství lidu Kristova.

Píseň: 352

Kázání: Sk8,26-40

Vstaň a jdi ku polední straně na cestu, kteráž vede od Jeruzaléma do města Gázy, kteréž je pusté. Vstát a jít; kolikrát tento příkaz zazněl nad těmi, kteří se chtěli stát svědky víry! Kdo uvěří, nemůže zůstat sedět ani stát, musí jít. Jakýsi neklid zaplaví jeho srdce. Filip je puzen k činnosti. Ano, nejde zůstat nehybný, když Bůh se dotkne člověka, když si jej Bůh vybere za svého svědka.

Filip, tak jako řada dalších biblických svědků, neotálí, neprotestuje a jde. Co může člověk najít na opuštěných a pustých místech, kde nikdo nechodí? Neměl by jít raději jinam? I nám se možná zdálo, že Malešice a Rektorská je opuštěným místem, kde nikdo není.

Filip se vydal na cestu, my jsme též vyšli, a hle. I na pustině kdosi putuje. Na rozdíl od Filipa a nás, *Mouřenín, komorník královny Kandáces* sedí a čte. Sice se navrácí, takže by se dalo říci, že je v pohybu jako Filip, nicméně sedí a čte.

Jeden je puzen silou anděla. Druhý je puzen tím, co čte. Jde propojit tyto rozdílné postoje? Filip uvěřivší slovům anděla a bohatý vzdělaný učenec, který sedí a čte, aby se dozvěděl něco chytřejšího.

Rozumíš-liž medle, co čteš? Trefně překládají kraličtí. Jakoby i Filip vzrušen tím, co slyší číst, zvolal: Co to pro pána čteš? Víš vůbec, co jsi přečetl? Jako by ta slova Tóry slyšel poprvé. A nechme se někdy překvapit, tak jako Filip i Mouřenín, nad slovy Písem. Vykřikneme ještě někdy „medle, co to vlastně čtu“?

Kterakž bych mohl rozuměti, leč by mi kdo vyložil? Mouřenín nechce jen tak něco uchopit, pochopit, ale chce na Filipovi, aby mu vyložil, předložil svůj pohled na přečtené. Možná, že si Mouřenín udělal již svůj obrázek o tom, co Bůh činí. Jinak řečeno, co si o Bohu Mouřenín myslí. Nechce žádné naučené formulace nebo věroučné formule. Mouřenín chce od Filipa vyložit karty na stůl, chce jeho svědectví o Bohu. Mouřenín chce vyložit, jak to dopadlo s tím Beránkem vedeným na porážku. Myslí to s tím Beránkem, a potažmo s námi, Bůh dobře nebo se nám stal nepřítelem?

Není lehké lidem vyložit, že to Bůh se světem myslí dobře. Není lehké lidem vyložit, že zlo nemá šanci na úspěch. Není lehké lidem vyložit, že dělná láska je mocnější než všechny zbraně světa. Není lehké vyložit, že Ježíš, ten Beránek vedený na porážku, zvítězil.

A přesto a právě proto nakonec taková nesnadná věc jde vyložit. Pán nás vysílá na pusté cesty, abychom naslouchali těm, kteří po pustých a vyprahlých cestách svého života putují. Nemají, kdo by jim vyložil karty na stůl o tom Beránku Božím, který snímá hříchy světa.

Pane, prosíme, sešli svého Ducha, abychom se nebáli pustých cest, kam nikdo nechodí. Prosíme, dej, abychom se spolehli na tvé vedení.

Amen.

Píseň: 358

Večeře Páně